

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A mézkalauz bosszúja

✎ Zulu folktales

🔗 Wiehan de Jager

📁 Boglárka Vermeki

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

A mézkalauz bosszúja

✎ Zulu folktales

🔗 Wiehan de Jager

📁 Boglárka Vermeki

📖 4

🌐 Magyar hu

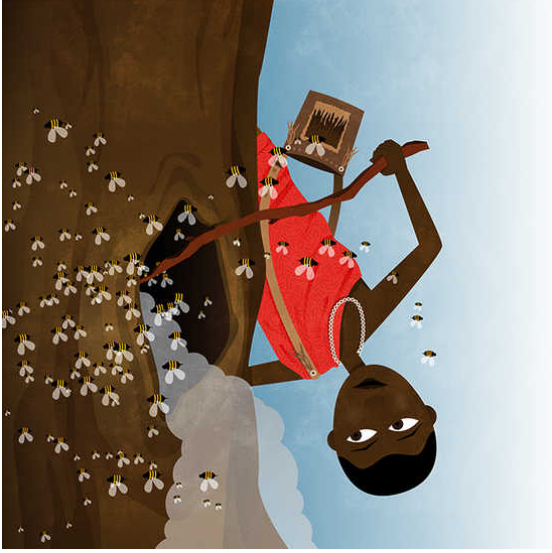
Ez a történet Ngede-ről a mézkalauz madárról és egy mohó fiataleberről szól, akit Gingile-nek hívtak. Egy nap Gingile éppen vadászott, amikor meghallotta Ngede hangját. A méz gondolatára Gingile szájában összefutott a nyál. Megállt és figyelni kezdte, hogy merről jön a madár hangja. "Csip-csip-csip" - énekelte a kismadár miközben egy másik fára repült. "Csip-csip-csip" - mindig meg-megállt, hogy Gingile követni tudja.

Fél óra múlva odaérték egy óriási fűgefához. Ngede fel-le ugrált az ágai között. Aztán egy ágra telepedett és fejével Gingile irányába biccentett, mintha azt mondaná "Itt van! Gyere mári! Mi tart ennyi ideig?" Gingile egy méhet sem látott lentről, de megbizott a madárban.

Letette a fa alá a lándzsáját, amivel vadászott. Száraz ágakat gyűjtött, majd egy kis tüzet rakott. Amikor már jól égett a tűz, egy hosszú botot tett a közepébe. Ezt a botot egy olyan fáról szedte, amiről mindenki tudta, hogy sok füsttel ég. A füstölő bot hideg végét a fogai között fogta és elkezdett felmászni a fára.

Hamarosan meghallotta a dolgos méhek zümmögését, akik ki és berepültek a fa törzsén lévő vájatba. Amikor Gingile közelebb ért a méhkashoz, bedugta a füstölő botot. A méhek mérgesen repültek ki a vájatból. Miután Gingile megcsíptek egy párszor, messzire repültek, mert nem szerették a füstöt.

Így aztán, amikor Gingile gyermekei meghallották Ngede történetét, tisztelni! kezdtek a kismadarat. Valahányszor mézet zsákmányolnak, a lép legnagyobb részét a mézkalauznak adják!

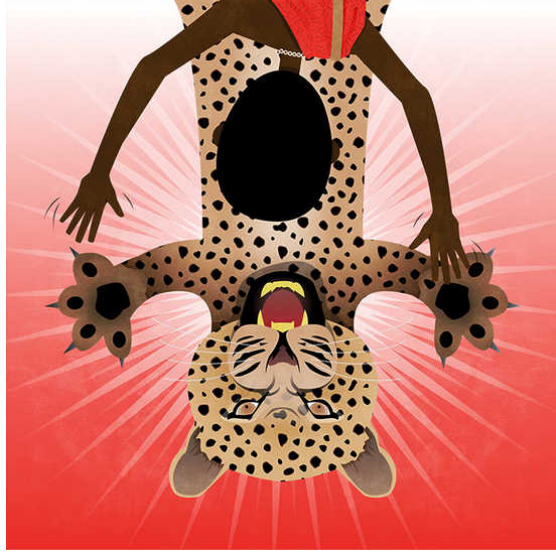
Amikor az összes méh elrepült, Gingile belenyúlt a méhkasba és kihúzott belőle egy nagy darab lépet, amiről csöpögött a méz, a viasz és a lárvák. Óvatosan betette a lépet a vállán lévő zsákba és elkezdett lemászni a fáról.

Mielőtt a leopárd lecsaphatott volna, Gingile lesietett a fáról. Sietsége közben azonban eltévesztett egy ágat és egy nagy puffanással a földre zuhant. A bokája kifecamodott, ezért bicegve folytatta útját, amilyen gyorsan csak tudta. Szerencséjére a leopárd túl álmos volt ahhoz, hogy üldözőbe vegye. Ez volt Ngede, a mézkalauz bosszúja. Gingile megtanulta a leckét.

Ngede buzgón figyelté Gingile minden
mozdulatát. Arra számított, hogy a férfi
hagy neki egy darab lépét
közönetképpen. A mézkalauz egyre
lentebb ugrált az ágak között. Amikor
Gingile leért a földre, Ngede egy közeli
sziklán várta a jutalmát.

Gingile maszás közben azon tündöött,
hogy miért nem hallja a szokásos
zümögést. "Talán a méhkas mélyen van a
fa törzsében." - gondolta magában.
Felhúzza magát egy másik ágra, de a
méhkas helyett egy leopárd nézett szembe
vele. A leopárd nagyon mérges volt, hogy
ilyen durván megzavarták az alvásában. A
szemeit összehúzta, kinyitott a száját, hogy
látszódjának a hatalmas és éles fogai.

De a férfi nem foglalkozott a madárral. Eloltotta a tüzet, felvette a lándzsáját és hazaindult. "GYŐZ-tes! GYŐZ-tes" - szólt a madár. Gingile megállt, a kismadárra nézett és felnevetett. "Szeretnél te is mézet kapni barátom? Haha! De csak én dolgoztam meg érte, engem csíptek meg a méhek. Miért kellene megosztanom veled a mézemet?" Ngede méregbe gurult! Senki nem bánhat így vele! Ezt meg fogja bosszulni.

Egy napon, pár héttel később, Gingile ismét hallotta Ngede hívó hangját. A férfi emlékezett rá, hogy milyen finom volt az a méz, amit korábban a madár segítségével talált, ezért újra követte a hangot. Miután kivezette Gingile-t az erdő szélére, Ngede megpihent egy ernyőakácián. "Aha!" - szólt Gingile - "A méhkasnak azon a fán kell lennie." Gyorsan tüzet rakott és a füstölő ággal a fogai között elkezdett felmászni a fára. Ngede csak ült és nézte őt.